

Cetl, Jiří

**[Mužík, Josef. K filozofickým a metodologickým otázkám
společenských věd]**

Sborník prací Filozofické fakulty brněnské univerzity. B, Řada filozofická.
1984, vol. 33, iss. B31, pp. 95-

Stable URL (handle): <https://hdl.handle.net/11222.digilib/106499>

Access Date: 29. 11. 2024

Version: 20220831

Terms of use: Digital Library of the Faculty of Arts, Masaryk University provides access to digitized documents strictly for personal use, unless otherwise specified.

předpoklady dlouhodobá autorova odborná specializace filozofa-etika. A konečně je třeba zdůraznit také aktuálnost předkládané publikace. Neboť v podmínkách, kdy právě etické obhajoby náboženství je používáno v zostřeném ideologickém boji, představuje seriózní a nanejvýš poučenou kritiku tohoto druhu náboženské apologetiky. Hlavoňova práce *Náboženství a morálka* se tak svou šíří, teoretickou úrovní i aktuálností zpracovávaného tématu řadí do té naší společenskovo vědní produkce, která účinně napomáhá při prohlubování vědeckého světového názoru a formování socialistického vědomí člověka.

Jiří Svoboda

Josef Mužík: K filozofickým a metodologickým otázkám společenských věd. Ústav pro výzkum kultury, Praha 1979. 126 stran.

Monografie má šest kapitol (kromě krátké předmluvy). V první se autor zamýšlí nad významem vědeckého světového názoru pro práci ve společenských vědách. Charakterizuje je jako komplexní útvar duševního života lidí, který má klíčové místo v jejich přeměně v lidi komunistické epochy a který má stránku poznatkovou, hodnotovou, normativní a praktickou (19). Základní výzkum ve společenských vědách by bylo možno pojmut šířeji (13), metodologie třídit detailněji (14) a ukázat, že filozofie nezkoumá jen obecná teoretická východiska speciálních věd (22). To jsou však jen nepodstatná desiderata.

Druhá kapitola výstižně charakterizuje vztah vědy a ideologie a relaci poznání a hodnocení; autor bojovně polemizuje proti pojetí zájmu jen jako psychologického faktu (31—32) a proti revizi pojmu ideologie.

V kapitole o empirii a teorii autor výstižně vystupuje proti empiristickým tendencím zdůrazněním poznatku, že pravda je vždy myšlenkově, nikoliv jenom smyslově konkrétní. Rozbory dějinného determinismu a svobody (4. kap.) by bylo vhodné doplnit na s. 72 zmínkou o dialektickém pojetí kauzality.

Předposlední kapitola pozoruhodně vyzvedává význam subjektivního faktoru v dějinách, hlavně proti názoru, že podstatná je výlučně ekonomická sféra. Společenským vědám jako formě poznávací činnosti strany se autor věnuje v kapitole poslední; rozeznává činnost společenskovo vědních institucí a poznávací činnost orgánů bezprostředně řídících. Zde je mnoho podnětů k přemýšlení o podstatě společenskovo vědní práce, o otázce její relativní samostatnosti, o zprostředkovanosti jejího vztahu k praxi a o jiných otázkách.

Knihy by se měla stát předmětem diskusí mezi pracovníky všech společenských věd.

Jiří Cehl

Zdeněk Matějček — Josef Langmeier: Výpravy za člověkem. Odeon, Praha 1981. 220 stran.

Dnes již nebývá zvykem recenzovat ve filozofických časopisech díla psychologů, jak tomu bylo dříve se psychologové nevydělila ze sféry filozofie jako samostatná věda. Proč v případě práce klinických psychologů Matějčka a Langmeiera činíme výjimku? Důvodem je, že jejich kniha šťastným způsobem kombinuje výtěžky dlouholeté empirické praxe autorů v oboru dětské klinické psychologie a psychiatrie s rozsáhlou erudiicí a úctyhodným rozhledem po naší i světové literatuře nejen psychologické a psychiatrické, ale i sociálně psychologické a kulturně antropologické. Jde tedy o práci, kterou bychom mohli zařadit spíše do oboru integrální antropologie a která je nejen závažným slovem do diskuse k problémům vývojové psycho-